

اقدام فوری

حملات شدت یافته به اقلیت بهائی در ایران

اقلیت تحت آزار بهائی ایران از حملات شدت یافته علیه حقوق انسانی شان در رنج هستند. از ۹ مرداد ۱۴۰۱، مقامات به منازل ده‌ها بهائی یورش برده، حداقل ۳۰ نفر را بازداشت کرده‌اند و بسیاری دیگر را در رابطه با باورهای بهائی خود مورد بازجویی و تهدید به زندان قرار داده و یا به آن‌ها پابند ردگیر الکترونیکی وصل کرده‌اند. آنها همچنین به مصادره و تخریب اموال بهائیان شدت بخشیده‌اند.

اقدام شما موثر است: به زبان و قلم خودتان نامه بنویسید و یا از متن زیر الگو برداری کنید.

رییس قوه قضائیه، غلامحسین محسنی اژه‌ای؛ دادستان ساری، محمد کریمی و دادستان سمنان، محمد شریف ابراهیمی
تسلیم شده به سفارت ایران در اتحادیه اروپا، خیابان فرانکلین روزولت، شماره ۱۵، بروکسل ۱۰۵۰، بلژیک

جناب آقایان غلامحسین محسنی اژه‌ای، محمد کریمی و محمد شریف ابراهیمی،

مقامات ایرانی در حال تشدید حملات ضدحقوق بشری خود علیه اقلیت تحت آزار بهائی هستند. از ۹ مرداد ۱۴۰۱، مقامات به خانه‌ی ده‌ها نفر از بهائیان یورش برده، وسایل بارز آن‌ها را ضبط کرده، حداقل ۳۰ نفرشان را بازداشت کرده و بسیاری دیگر را صرفاً به دلیل باورهای بهائی خود مورد بازجویی، بستن اجباری پابند ردیاب الکترونیکی و تهدید به زندان قرار داده‌اند. وزارت اطلاعات در ۱۰ مرداد اعلام کرد که بازداشت‌شدگان «شماری از اعضای هسته مرکزی حزب جاسوس بهائیت» بوده‌اند که «مأموریت‌های تبلیغ گسترده آموزه‌های ... بهائیت» و «نفوذ در محیط‌های آموزشی ... و به‌طور خاص مهدکودک‌های سراسر کشور را محول کرده بودند.» به گفته «دفتر جامعه جهانی بهائی»، دست‌کم ۶۸ بهائی در حال حاضر به دلیل باورهایشان در زندان‌های ایران هستند، از جمله افرادی که از سال ۱۳۹۱ به این رو در زندان بوده‌اند. به گفته سازمان ملل، بیش از ۱۰۰۰ بهائی اکنون در معرض خطر زندان قرار دارند، از جمله ۲۶ نفر در شیراز که در تیر ۱۴۰۱ پس از یک محاکمه‌ی دسته‌جمعی به شدت ناعادلانه به دو تا پنج سال حبس محکوم شدند.

مقامات همچنین روند مصادره اموال بهائیان را تشدید کرده‌اند. در ۱۱ مرداد، مقامات شش خانه متعلق به بهائیان در روستای روشنکوه استان مازندران را با بولدوزر تخریب و بیش از ۲۰ هکتار زمین متعلق به ۲۵ فرد بهائی را مصادره کردند. در نتیجه، حداقل ۱۸ کشاورز بهائی از دسترسی به منبع امرار معاش خود محروم شده‌اند. به گفته رسانه‌های حکومتی، تخریب منازل با حضور چند مقام ارشد دادستانی و دولتی صورت گرفت. سه قربانی این اقدامات به عفو بین‌الملل گفتند که بیش از ۲۰۰ مأمور امنیتی، از جمله مأموران اطلاعاتی لباس شخصی و گارد ضدشورش، روستا و جاده دسترسی اصلی آن را از ساعت ۶ صبح تا ۴ بعدازظهر محاصره و مسدود کردند. به گفته قربانیان، نیروهای امنیتی برای جلوگیری از فیلمبرداری، تلفن‌های همراه روستاییان را ضبط کردند، بیش از ۲۰ نفر، از جمله چند مرد مسن، را که در اعتراض به تخریب‌ها به صورت مسالمت‌آمیز گرد هم آمده بودند مورد ضرب‌وشتم قرار داده و یا به صورت‌شان اسپری فلفل پاشیدند. آن‌ها همچنین برای متفرق کردن جمعیت دست به شلیک تیر هوایی زده و دو مرد را پس از ضرب‌وشتم شدید به مدت چند ساعت بازداشت کردند. از سال ۱۳۹۵ به این سو، مقامات به بهانه‌ی واهی ساخت‌وساز توسط بهائیان در مناطق طبیعی حفاظت شده‌ی روشنکوه اقدام به تصاحب املاک آن‌ها می‌کنند. در یک پرونده دیگر، دادگاه تجدیدنظر تهران حکمی را در ۴ تیر ماه تایید کرد که بر اساس آن ۱۸ ملک متعلق به بهائیان در استان سمنان باید توقیف شوند تحت این عنوان که مالکان از «اعضای معرف فرقه ظالمانه بهائیت بوده که فعالیت غیرقانونی و جاسوسی آن به نفع اجانب محرز است».

من از شما می‌خواهم فوراً و بدون هیچ قیدوشرطی تمام شهروندان بهائی اخیراً بازداشت شده و همچنین کسانی که از قبل صرفاً به دلیل استفاده مسالمت‌آمیز از حق آزادی مذهب زندانی شده‌اند را آزاد کنید و کلیه محکومیت‌ها و مجازات‌های صادره بر این اساس را لغو نمایید. همچنین از شما می‌خواهم که سریعاً به تخریب و مصادره‌ی اموال بهائیان خاتمه دهید، از آسیب‌دیدگان جبران خسارت کنید و اطمینان حاصل نمایید که بهائیان در روشنکوه، سمنان و نقاط دیگر کشور بتوانند بدون هیچ مانعی به املاک خود دسترسی داشته باشند. از شما می‌خواهم که به تبعیض در قانون و عمل علیه اقلیت بهائی، از جمله در دسترسی آن‌ها به اشتغال، مسکن و فعالیت‌های کشاورزی، صنعتی، تجاری و سایر فعالیت‌های ضروری برای بهره‌مندی از حقوق اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی پایان دهید.

با تقدیم احترام،

اطلاعات تکمیلی

از میان ۳۰ فرد بهایی که از ۹ مرداد ۱۴۰۱ به طور غیرقانونی و خودسرانه از سوی مأموران وزارت اطلاعات دستگیر شدند، ۹ نفر متعاقباً با قرارهای وثیقه سنگین و ۹ نفر دیگر نیز با پابند الکترونیکی که آزادی حرکت آنها را محدود می‌کند، آزاد شدند. ۱۲ نفر باقی مانده همچنان در بازداشت به سر می‌برند. این دستگیری‌ها در شهرهای مختلف از جمله قزوین، کرج، ماهشهر، روشنکوه، ساری، شیراز، تهران و یزد انجام شده است. افراد دستگیر شده در ۹ مرداد شامل اعضای برجسته جامعه بهائی و زندانیان عقیدتی سابق مهوش ثابت، فریبا کمال آبادی و عقیف نعیمی هستند که همچنان در بازداشت هستند.

اسامی ۲۶ مرد و زن بهائی ساکن شیراز که بر اساس اتهامات مرتبط با هویت بهائی خود محکوم شده و در معرض خطر حبس ناعادلانه قرار دارند عبارتند از سعید حسنی، شادی صادق اقدم، شمیم اخلاقی، صهبا فرح بخش، پریسا روحی‌زادگان، اسماعیل روستا، بهاره نوروزی، بهنام عزیزپور، ثمره آشنایی، فرید شادمان، فرزاد شادمان، رامین شیروانی، رضوان یزدانی، سروش ایقانی صغادی، صهبا مصلحی، عهدیه عنایتی، ل‌لا صالحی، مزگان غلام‌پور سعدی، مرجان غلام‌پور، مریم اسلامی مهدی‌آبادی، مهیار سفیدی میان‌دوآب، نبیل تهذیب، نوشین زنهاری، یکتا فهندز سعدی، ورقا کاویانی و نسیم کاشانی‌نژاد.

به گزارش رسانه‌های حکومتی، نهادهای حکومتی دخیل در تخریب‌های روز ۱۱ مرداد ۱۴۰۱ شامل دادستانی مرکز استان مازندران، وزارت جهاد کشاورزی، سازمان منابع طبیعی، دادگستری و فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران می‌شدند. به گفته قربانیانی که عفو بین‌الملل با آنها مصاحبه کرده، برای دهه‌ها، حدود ۷۰ منزل بهائی و کمتر از ۱۰ منزل متعلق به خانواده‌های مسلمان در روستای روشنکوه وجود داشته است. در سال ۱۳۹۵، مقامات محلی مرزهای بافت روستا را مشخص کردند و حکم دادند که بیش از نیمی از ۷۰ خانه بهائی خارج از بافت روستا و در مناطق حفاظت شده طبیعی متعلق به دولت قرار دارند. این نکته علیرغم این بود که اسناد ملکی و نقشه‌های هوایی خلاف این ادعا را نشان می‌داد. از آن زمان تاکنون، مقامات مکرراً مجوز ساخت خانه‌های جدید یا بازسازی و گسترش خانه‌های قدیمی خانواده‌های بهائی در بافت مسکونی باقدمت این روستا را رد کرده‌اند. مقامات همچنین از اتصال ۳۰ تا ۴۰ خانه تحت مالکیت شهروندان بهائی به شبکه سرتاسری گاز خودداری کرده‌اند. در آبان ۱۳۹۹، مقامات محلی، حدود ۱۲ هکتار زمین را که معیشت حدود هشت کشاورز بهائی را تأمین می‌کرد به عنوان اراضی طبیعی حفاظت شده علامت‌گذاری کرده و تابلویی نصب کردند که هشدار می‌داد هر گونه کشت در آن اراضی ممنوع و متخلفان به مراجع قضایی معرفی خواهند شد. در مرداد ۱۴۰۰، مقامات دو ملک بهائی را که در حال ساخت بودند، تخریب نمودند. در آذر ۱۴۰۰، مقامات حدود یک هکتار زمین را که منبع امرار معاش دو خانواده‌ی کشاورز بهائی بود مصادره کردند.

در یک پرونده‌ی جداگانه، شعبه یک دادگاه انقلاب در سمنان در تاریخ ۱۰ بهمن ۱۴۰۰ با صدور حکمی با درخواست ستاد اجرای فرمان امام خمینی که مؤسسه‌ای تحت کنترل رهبر جمهوری اسلامی ایران است، مبنی بر مصادره‌ی ۱۸ ملک در استان سمنان که متعلق به شش بهائی است موافقت کرد. این حکم که از سوی عفو بین‌الملل مطالعه شده، مصادره را تحت این عنوان توجیه می‌کند که مالکان از پیروان شناخته شده «فرقه بهائیت» هستند که قصد فروش یا اجاره‌ی املاکشان را برای تأمین مالی «اهداف غیرقانونی و تشکیلاتی بهائیت» داشته‌اند. شعبه ۵۴ دادگاه تجدیدنظر استان تهران این حکم را در ۴ تیر ۱۴۰۱ تأیید کرد. در یک دهه گذشته، مقامات محلی سمنان حداقل ۲۰ مغازه متعلق به بهائیان را به اجبار تعطیل کرده، واحدهای تولیدی دو شرکت متعلق به بهائیان را پلمب نموده و تجهیزاتشان را مصادره کرده‌اند و مزارع دو شرکت بهائی که در زمینه‌ی کشاورزی و دامپروری فعالیت داشتند را مصادره یا دسترسی به آنها را مسدود کرده‌اند.

برای دهه‌ها، مقامات جمهوری اسلامی ایران تنها به این دلیل که مرکز جهانی بهائی در نزدیکی حیفا در اسرائیل قرار دارد - جایی که مقبره‌های بنیانگذاران دین بهائی در آن قرار دارند - اتهامات بی‌اساسی را مبنی بر جاسوسی برای اسرائیل علیه اعضای جامعه بهائی ایران مطرح کرده‌اند. مصادره اموال بهائیان و تعطیلی اجباری مشاغل آنها بر اساس یک سیاست رسمی مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی در سال ۱۳۶۹ انجام می‌شود که توسط شخص رهبر تأیید شده است. این دستورالعمل تصریح کرده است که «در رابطه با مسئله بهائیت ... برخورد نظام با آنان باید طوری باشد که راه ترقی و توسعه آنان مسدود شود». همچنین شهروندان بهائی «در صورت ابراز بهائی بودن اجازه استخدام ندارند» و دستورالعمل توصیه می‌کند «پست‌های مؤثر (مانند معلمی و...) به آنان داده نشود».